

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان شناختی رفتاری گروهی بر خودکارآمدی دانش آموزان متوسطه اول

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیده سکینه ذبیحی - کارشناسی علوم قرآنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

حکیمه ضامنی جعفرکلائی - کارشناسی مدیریت امور فرهنگی، دانشگاه فرهنگ هنر علمی کاربردی ساری

سیده فاطمه زهرا ذبیحی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور واحد بابل

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی اثر بخشی درمان شناختی رفتاری گروهی بر خودکارآمدی دانش آموزان متوسطه اول بوده است. روش پژوهش مورد استفاده در این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل دانش آموزان متوسطه اول شهر بابل در سال تحصیلی 1397-1398 می باشند. 30 نمونه که به صورت تصادفی در 2 گروه آزمایش و کنترل گمارده شده اند. ابزار گردآوری در این پژوهش مقیاس خودکارآمدی شرر می باشد. گروه آزمایش به مدت هشت جلسه 90 دقیقه ای به صورت گروهی تحت آموزش شناختی - رفتاری گروهی قرار گرفتند، در این مدت گروه کنترل به فعالیت های معمول خود مشغول بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس استفاده شده است. یافته ها نشان داد که میانگین نمرات متغیرهای خودکارآمدی در پس آزمون نسبت به پیش آزمون در گروه آزمایش افزایش یافته است. بنابراین درمان شناختی رفتاری گروهی بر خودکارآمدی دانش آموزان متوسطه اول تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

درمان شناختی رفتاری گروهی، خودکارآمدی، دانش آموزان متوسطه اول.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981922>

